

[Steenholdt]

kendes også af andre lande, og Danmark bør ikke kunne beskyldes for at begå permanent folkeretsbrud i Grønland, fordi de sigtede og de tiltalte i straffesager ikke får juridisk hjælp, og fordi dommerne i kredsretterne ikke er juridisk uddannet.

I den forbindelse vil jeg spørge justitsministeren, hvorfor den europæiske menneskerettighedskonvention, som Danmark har underskrevet og inkorporeret i den danske lovgivning, ikke gælder for Grønland. Nej, hr. justitsminister, Danmark kan ikke så nemt frigøre sig fra sin internationale forpligtelse bare ved at overgive problemet til Grønlands hjemmestyre.

Og hvad med problemet om, at vi stadig væk eksporterer vore kriminelle til danske fængsler, hvor de bliver straffet på ubestemt tid? Dette arrangement kritiseres meget både i Danmark og Grønland og betegnes som dobbeltstraf. Hvornår bevilger justitsministeren de nødvendige penge for at løse problemet? Hvis tanken om overtagelse af retsvæsenet realiseres, må man sende endnu flere danske udsendte derop, da Grønland ikke er parat til at udanne personale til den slags.

Vores institutioner drives af udsendt arbejdskraft fra Danmark. Grønlands befolkning er efterhånden delt i to, de vellønnede danske udsendte på den ene side og på den anden side de fastboende grønlandere, som prøver at leve på landets præmisser, nemlig af fangst og fiskeri. Jeg er bange for, at der kan antændes en gnist imellem de to befolkninger, hvis man bliver ved med at forøge antallet af danske udsendte. Alt for mange af landets egne indbyggere henvises i dag til arbejdsløshed eller til et eksistensminimum, mens de tilkaldte lever i overflod og besætter alle gode stillinger.

Heller ikke i dette folketingsår løser vi problemet om Atlantrafikken. De alt for dyre billetpriser mellem Grønland og Danmark er den største barriere mellem de to befolkninger.

I den forbindelse vil jeg spørge trafikministeren, om det ikke er på tide at billiggøre rejserne over Atlanten. Når man kan rejse til USA, som også hr. Rosing her nævnte, med hotelophold for 2.000 kr., kan man da ikke kræve 11.000 kr. tur/retur til Grønland – og vel at mærke kun for billetten. Det er latterliggørelse af det folk, som også betaler en del inden for rigsfællesskabet.

(Kort bemærkning).

Rosing (S):

Hr. Steenholdt refererede også til formiddagens varme nyheder i den danske og den grønlandske presse. Jeg betragter det selv mere som pressens jagt efter sensationer. Det kunne jo selvfølgelig have været ganske interessant, at et grønlandsk mandat havde væltet en regering, men som vi har set i løbet af dagen, var der jo ikke meget hold i de formodninger og de historier.

Jeg kan berolige hr. Steenholdt med, at jeg ikke handler uden om landsstyret. Jeg har naturligvis tæt kontakt med landsstyret, som jo er sammensat af mit eget parti plus et koalitionsparti, Innuitt Ataqtigiit, og det, jeg har sagt, og det, jeg siger om råstofferne, er jo noget, vi alle sammen er enige om. Det er klart, at vi koordinerer de spørgsmål, som vi bringer frem her til Folketinget.

Jeg skal bare slutte med at sige, at jeg principielt aldrig har brugt og ikke vil bruge Folketingets talerstol til en intern grønlandsk politisk debat.

(Kort bemærkning).

Steenholdt (V):

Jamen, hr. Rosing, pressen kan ikke skrive noget uden en kilde. Der må være én, der har sagt noget til pressen.

Men bortset fra det vil jeg sige, at fru Merethe Due Jensen fra Kristeligt Folkeparti efter sigende fik 125 mio. kr. for sin vægning ved at stemme sammen med regeringen om en bestemt lov. Og hvis hr. Rosing fastholder sin plan om en handel med nogle fagministre, vil jeg opfordre ham til ikke at acceptere et beløb, som er mindre end 125 mio. kr. til Grønlands landskasse, og så vil jeg takke for den vægning ved at stemme sammen med Socialdemokraterne.

(Kort bemærkning).

Rosing (S):

Som jeg sluttede mit indlæg med at sige, vil jeg gerne beholde den sobre tone, som jeg mener vi altid har haft mellem de siddende regeringer og Grønland. Her taler vi ikke om millioner af kroner eller tusinder af kroner, vi taler ikke om beløbsstørrelser, og at vi skal have så og så meget for det ene og det andet.